

Mikael Wiehe

"Lindansaren"

Visit "[Lindansaren](#)" on MotoLyrics.com

Jag minns min barndoms längtan
Jag minns den starkt och klart:
att kunna gå på lina
under en cirkus v lva tak
Tänk, att få sväva högt där uppe
som en stjärna i det blå
Långt ovan pajasar och clowner
ville jag dansa fram på t 

Och våren kom och värmen
och det var årets stora dag
Med vimplar och fanfarer
kom cirkusen till stan
Och jag satt först och främst av alla
när orkestern spela' opp
Och längtan var som svindel
eller feber i min kropp

Jag njöt av alla konster
av m nskor och av djur
Men lycklig blev jag inte
förr'n det var lindansarens tur
n r virveltrumman skrällde
och ljuset släcktes ner
Bara en ensam strimma lyste
när han tog sitt första steg

Han svävade som tyngd l s
Han dansa' som i trance
Det var så obeskrivligt vackert
att vi förstod att det är sant
att man kan trotsa alla lagar
att man kan bryta alla band
och att det inget finns i världen
som en mänska inte kan

Och vad vet jag v  vad som hände
om det var n t som inte h ll
om det var n t som sprack
eller n t som brast
men han snubblade och f ll

Och medan skriken blev till tystnad
och mitt hjärta slog och slog
så jag en stjärna där i sågspåret
och sloknade och dog

Men livet måste levas
också när man inte längre vill
Men jag gick aldrig mer på cirkus
Jag hade inte längre till
Det är som miste man förmågan
att ge sej drömmarna i värld
när man har sett en stjärna falla
på alltför nära håll

Visit [Mikael Wiehe](#) page on MotoLyrics.com, to get more lyrics and videos.